

[Hasle.]

den højtærede Handelsminister, som synes, at han var nødt til her at komme med et Overbud, og Overbudet i Fiffighed blev det andet Forslag om Begrænsning af Bankernes Udbyttet. Ganske vist var det jo Kaninen, der begyndte, men nu kommer Regeringen med det Ansvar, der falder paa den, og forelægger et Fiffighedsforslag af samme Art som Venstres. Regeringen ved, at dette Forslag ikke vil vinde nogen Tilslutning her i Tinget ud over Regeringspartiernes og altsaa ikke vil kunne gennemføres i Landstinget. Derfor har man roligt fremsat dette Forslag for at kunne overbyde Partiet Venstres Rumlerier paa Spørgsmaalet om Udlaansrenten. Det er vist det, som det ærede Medlem Hr. Pinholt forleden Dag kaldte en politisk Fidibus. Hverken Regeringen eller Venstre kan vente, at Det konservative Folkeparti vil tage disse forskellige Volter alvorligt. Jeg har sagt saaklart og tydeligt, som det er muligt, hvad det er, det drejer sig om, og intet tænkende Menneske her i Landet vil være i Tvivl om, at jeg har Ret. Man mener at være saa fiffig. Handelsministeren mente, han var saa fiffig her. Det minder om en Scene hos Holberg, hvor den ene siger: Jeg gav ham en meget fin Skose. — Hvad sagde du da? — Jeg sagde: I er, ma foi, en Nar, Monsieur. — I Slutningen af dette Afsnit har mit Parti stillet et Forslag om Ophævelse af Konverteringsafgiften. Konverteringsafgiften er i Øjeblikket fuldstændig malplaceret, den hindrer almindelige Ombytninger af Laan, som finder Sted til enhver Tid uden Henblik paa en særlig Konvertering, den lægger en ekstra Skat paa disse Ombytninger, som er ganske urimelig. Og dertil kommer, at det er den højtærede Indenrigsministers Pligt i hvert Fald at nedsætte Konverteringsafgiften. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne gøre et ganske kort Citat fra den Forhandling, der den 11. December om Aftenen fandt Sted mellem Indenrigsministeren og mig, det staar i Fortrykket Sp. 2518. Jeg udtaler her følgende:

„Jeg vil endnu gøre den ganske korte Bemærkning angaaende § 3, sidste Stykke, hvori det hedder, at Indenrigsministeren er bemyndiget til, hvis der ikke foretages en samlet Konvertering inden en vis Frist, da at sætte de gamle lavere Takster i Kraft

igen, at jeg anser det for givet, at Ministeren tillige vil føle det som en Pligt, hvis Konverteringen ikke lykkes, at gaa tilbage til de gamle Satser.“

Hertil svarede den højtærede Minister:

„I Anledning af det ærede Medlem Hr. Hasles Forespørgsel skal jeg sige, at jeg vil betragte det som en Pligt.“

Der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, at det allerede nu inden 1. April kan konstateres, at Konverteringen er brudt sammen, at der ingen samlet Konvertering bliver. Ergo er det Ministerens Pligt, har længe været det, at ophæve Forhøjelsen af Konverteringsafgifterne. Men, som sagt, vi mener, at Konverteringsafgiften helt bør falde bort, der er ikke længere nogen saglig Begrundelse for at opretholde den.

Angaaende Afsnit II om Renteudligningsfonden skal jeg, da Tiden efter Forretningsordenen er knap, afholde mig fra Udtalelser, idet jeg henviser til de Udtalelser, jeg fremsatte derom ved første Behandling, hvor jeg sagde, at mit Parti krævede, at denne Bestemmelse, hvis den overhovedet skulde have nogen Betydning og skulde have Chance for Gennemførelse, maatte henvises til Realkreditkommissionen. Bestemmelsen har jo slet ikke været forhandlet i Udvalget, nye Oplysninger er ikke kommet frem, og mit Standpunkt kan naturligvis derfor ikke være ændret.

Med Hensyn til Afsnit III om Moratorium kan jeg ogsaa ganske henholde mig til, hvad jeg udtalte ved første Behandling.

Endelig skal jeg angaaende Spørgsmaalet om Afgifterne ligeledes henviser til mine Udtalelser ved første Behandling, idet jeg blot lige skal nævne, at det Ændringsforslag, Regeringen har fremsat om Ændring i Aktieselskabsskatten, langtfra synes at være nogen Forbedring, hvorfor jeg ogsaa vil anbefale mine Meningsfæller at stemme imod dette Ændringsforslag.

Jeg vender mig derefter til Sagens mere principielle Side. Jeg minder om den 6. November i Fjor, da dette Forslag kom susende og brusende, iklædt en Fjerham af Renteudligningsfond og Renteskat og Moratorium o. s. v., og hvorledes det lykkedes at aflæde Forslaget hele denne Fjerpragt og lade det fremtræde i hele sin Nøgenhed som et Konverteringsforslag. Nu er de afpillede Fjer jo bundet op igen, men som